El partit que tants gironins van somiar per fi es fa realitat

El Girona visita el Camp Nou per enfrontar-se al Barça en el primer duel de Lliga entre ambdós equips de la història. La progressió dels gironins en els últims anys ha dut l'equip a competir i il·lusionar-se contra els més grans

El partit que tants gironins van somiar per fi es fa realitat

Ha arribat el dia. El Camp Nou veurà avui el partit que tots els aficionats del Girona havien imaginat algun dia i que veien molt lluny o impossible de fer-se realitat. Els mateixos Pons o Granell ni es plantejaven que pogués passar quan van enfundar-se no fa tant per primer cop la samarreta blanc-i-vermella. Sí, avui el Girona saltarà a la gespa del Camp Nou per enfrontar-se als Messi, Luis Suárez, Iniesta i companyia en partit de Primera. En joc hi haurà només tres punts i molt més a guanyar que no pas a perdre gràcies sobretot a la magnífica temporada que estan fent els homes de Machín en l'any de la seva estrena a la màxima categoria.

Si bé és cert que, en els darrers anys, el Girona ha fregat l'ascens uns quants cops i la possibilitat de competir al màxim nivell ha estat més a prop que mai, enfrontar-se al Barça en partit de Lliga era una fita inimaginable no fa tant. Tant és així que fent una mirada ràpida al passat hom descobreix que fa 10 anys, per aquestes mateixes dates, el Girona visitava el Camp d'Esports de Lleida en partit de Segona B (0-1, gol de Miki Albert). En la mateixa setmana, el Barça superava amb facilitat el Llevant a la Lliga (5-1) amb gols de Xavi, Messi i Eto'o (3). Fa vint anys, la comparativa entre Girona i Barça encara era més exagerada. Fins al punt que el conjunt gironí, dirigit per Pere Gratacós, competia a Primera Catalana i s'imposava a l'Olot per la mínima (0-1, gol de Russet) la mateixa setmana que el Barça doblegava el Compostel·la al Camp Nou (2-0) amb gols de Figo i Luis Enrique. Encara en aquesta retrospectiva, fa 25 anys (92-93) el rival del Girona a la Lliga de Segona B era el Llíria valencià, que assaltava Montilivi per 1-3. Aleshores, el Barça de Johan Cruyff comandava amb mà de ferro el futbol espanyol i venia de golejar l'Sporting de Gijón per 7-2 (Stòitxkov 2, Salinas 2, Laudrup i Begiristain).

Sens dubte, no hi ha color pel que fa a la trajectòria història dels dos clubs. Ara bé, en un terreny de joc i noranta minuts per endavant no se sap mai què pot passar. De sorpreses i campanades en futbol sempre n'hi ha hagut i el bon moment del Girona convida, si més no, a somiar. Passi el que passi, jugar al Camp Nou ja serà un premi per a uns jugadors que s'han guanyat el respecte de tothom i que estan fent gaudir la cada cop més nombrosa massa social gironina. Com bé solia dir Cruyff, avui és un bon dia per gaudir i la millor manera de fer-ho és competint i plantant cara a un dels millors equips del panorama internacional com és el Barça.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2018/02/24/partit-que-tants-gironins-somiar/897849.html?utm_source=rss